

*Ostanite v meni in jaz v vas.
Kakor mladika ne more sama
roditi sadu, če ne ostane na trti,
tako tudi vi ne,
če ne ostanete v meni.*

Jn 15,4

Vsebina

- Uvod
- **Osrednja tema: JAZ**
- **Utrinek:** Življenje je kakor prazna steklenica
- **Medsebojni odnosi:** Ljudje smo kakor oreh
Raztovarjanje odvečne čustvene prtljage
- **Iz preteklih srečanj:** Čustva nas učijo
- **Prispevki skupin SRCE:** Vabila na izlete
- **Odmevi:**
 - Prvomajsko potepanje po E7
- **Koledar prireditev v prihodnjih mesecih**
- **Za vas smo prebrali:** Teologija telesa za začetnike
Oglasi, obvestila

Uvod

Čas res hitro teče! Komaj smo zakorakali v šesto leto delovanja skupine, že se izteka ...

Topli pomladni dnevi nas vabijo v naravo, kjer lahko občudujemo lepote stvarstva in razmišljamo o marsičem: našem življenju, dejanjih, ciljih za prihodnost. Prav o ciljih in prihodnjih načrtih razmišljamo tudi odgovorni v skupini SRCE. Upam, da se občasno prikradejo misli o naši skupini prav vsem, ki ste kakor koli vpeti v njeno delovanje, jo spremljate, prisostvujete srečanjem, izletom ali zgolj prebirate glasilo. Zato vas želim v današnjem uvodniku nagovoriti, da razmislite, kaj bi si želeli za prihodnje leto: kakšno glasilo, kakšne teme na srečanjih, kakšne dejavnosti: kaj vam je všeč, kaj pogrešate, kakšne spremembe si želite. Če postane delovanje tako velike skupine, kakršna je naša, domena le enega ali dveh, ne more rasti in se izboljševati. Zato vas iskreno naprošam za vaše sodelovanje. Predloge lahko napišete ali jih le ustno sporočite na našem zadnjem srečanju v juniju, ko bomo ovrednotili naše delo v tem šolskem letu.

Prisrčno ste tudi vabljeni na katerega od številnih dogodkov, ki jih pripravljamo v prihodnjem obdobju.

Helena

Očenaš Boga

Ali si že pomislil, kako bi Bog molil očenaš?

Recimo takole:

*Otrok moj,
ki si na zemlji,
zaskrbljen, samotni, zmeden.
Zelo dobro poznam tvoje ime in
ga izgovarjam
in te posvečujem, ker te ljubim.
Ne. Nisi sam,
ampak jaz bivam v tebi in
skupaj bova gradila kraljestvo,
katerega dedič boš ti.
Všeč mi je, če spolniš mojo voljo,
kajti moja volja je, da bi bil ti srečen.*

*Vedno računaj name
in boš imel kruha za danes.
Ne skrbi. Prosim te le,
da ga znaš razdeliti z brati in sestrami.
Veš, da ti odpuščam vse žalitve,
še preden jih storiš,
in te prosim, da tudi ti ravnaš enako,
s tistimi, ki te žalijo.
Da ne padeš v skušnjava,
se močno oprimi moje roke
in jaz te bom rešil zla.
Od vedno in za vedno te ima rad,*

Tvoj nebeški Oče

Zgodbe za pogum, str. 97; založba Ognjišče 2008

Je težka in temeljna beseda. Čeprav ni tista, ki bi jo najprej izrekla z usti (kot *ata, mama, ne, da*), jo vendar izrekava z vsem svojim telesom in navzočnostjo. Zakaj otrok ne spregovori najprej besedice »jaz«? Zato, ker je »jaz« zanj vse, kar obstaja. Nima potrebe, da bi to posebej poudarjal. V njem še ni razlike med njim in svetom. Vse obstaja v jazu, in zato ni potrebno izrekati z besedo. Otrok je središče svojega veselja (obdobje egocentrizma). Zanj obstaja le to, kar obstaja v njem. Vse, kar je, je zanj sedaj in tukaj. Lahko razišče s svojimi usti in tudi vidi. Šele kasneje pride na vrsto igra prisotnosti in odsotnosti. Takrat se bo središče veselja počasi začelo razlikovati od ostalega sveta. Ugotovil bo, da je jaz jaz, in da je vse ostalo okrog njega svet.

Besedica »jaz« simbolizira mojo istovetnost. Z njo prepoznam sebe in izrazim svojo telesno prisotnost. Veliki »jaz« iz otroških začetkov počasi srečuje in najdeva svoje meje: moje telo, moj um, moje delovanje, moje zaznavanje. Počasi in s težavo se postavlja pred »ti«. »Jaz« se ne sprijazni tako zlahka z mejami, ki mu jih postavlja resničnost. Meje hoče kompenzirati z animističnim in magičnim razmišljanjem (Piaget). Nelagoden, neodločen, spremenljiv in negotov »jaz« mi omogoča raziskovati resničnost, se učiti odgovornosti zanjo in zavedanja samega sebe.

»Jaz« lahko razlikujeva od »mene«. »Jaza« se vedno zavedava med delovanjem, v doživljanju in ustvarjanju. Npr. jaz mislim, gledam ali poslušam. Dejavnost nama spreminja zaznavanje lastnega »jaza«. Pot »jaza« do mene samega, kot zavesti tega, kar sem v globini, je težka in zapletena. »Jaz« in »mene« postaneta opazovalec in opazovani.

»Jaz« je težka beseda zato, ker je psihološko nujna in duhovno zapletena. Mnogi avtorji pravijo, da življenje delimo na dve polovici: prva polovica služi temu, da se naučiva reči »jaz«, druga pa temu, da ta »jaz« pozabiva.

»Jaz«, simbol moje identitete, je dinamičen in spremenljiv. Telo, ki je veliki pedagog jaza, se počasi prepozna in sprejema svoje zmožnosti in omejenosti.

Besedice »jaz« ne moremo izgovoriti sami zase, ampak za to potrebujemo nek »ti«. Martin Buber v svoji knjigi »Jaz in ti« pravi, da je »jaz« mogoč le skupaj s »ti«, je jaz z drugim, je jaz-ti.

Negotovi »jaz«, ki v puberteti in adolescenci pride v krizo, je priložnost za rast in dozorevanje. Biološki, psihološki in socialni potres ga zmede. Zato potrebuje skupino, kjer se postavlja pod vprašaj in odgovarja. »Jaz« se mora v adolescenci z nekom čustveno poistovetiti. Šele potem lahko izreče: »jaz sem ...« Odgovor se bo nanašal na skupino. Če hoče vedeti, kdo je, se mora vprašati, komu pripada, katera skupina ga prizna za svojega in s seboj povezanega.

Neodločni in spremenljivi »jaz« nama omogoča, da pri raziskovanju resničnosti postajava odgovorna zanjo. To ni enostavna naloga, kajti »jaz« ima veliko razsežnosti. Dojemanje samega sebe je zelo globoko preštudiral sv. Avguštin. Današnji avtorji (James) govorijo o več »jazih«: telesni jaz (jaz sem svoje telo); materialni jaz (jaz sem svoje stvari, slog, hiša, avto in lastnina); družbeni jaz (sem odmev, ki ga moja podoba pušča v drugih ljudeh – njihovi odzivi mi povedo o tem); duhovni jaz (sestavlja ga moj notranji svet: misli, globoka čutenja, globoka doživetja).

Mi se nahajamo sredi kulture, ki se je zaprla v svoje telo: religija zdravja – češčenje mladih, lepih in zdravih teles. Potrošniška družba manipulira z našim telesnim jazom. Poskuša nas poistovetiti z materialnim telesom. Tudi socialni jaz zaradi blagostanja in osebne gotovosti zelo gojimo in se z njim istovetimo. Najbolj je danes zanemarjen in pozabljen duhovni jaz. Viktor Frankl je odkril nove nevroze, ki so posledica duhovne rahitčnosti.

»Jaz« je zavest o samem sebi. Zato psihoanalize in psihoterapije poskušajo iz podzavesti potegniti vse tisto, kar lahko krepi »jaz«. Deli »jaza«, ki so jaz, super-jaz in ono, se morajo v dobrobit »jaza« med seboj uskladiti.

»Jaz« se zavedam samega sebe, pomeni, da sem zavest o sebi. »Jaz« je način, na katerega povemo, da se zavedamo tega, kar se dogaja v nas. Vedno se sami sebe zavedamo v delovanju. Nikdar kar tako »na suho«. Če

hočemo postati zrele osebnosti, potem se moramo nujno truditi za zdravo vzgojo jaza. Pri tem nam preti nevarnost, saj se »jaz« lahko o samem sebi tudi moti. Lahko se preveč povelečuje in postane kot balon. Lahko pa samega sebe daje v nič, se počuti krivega in skoraj prosi za dovoljenje za bivanje.

»Jaz« lahko zajame tudi nepremagljivo domotožje po svojem egocentričnem obdobju. Hoče se vrniti v otroštvo in prebivati v svoji otročjosti, ko je sebe doživljal kot vse, kar je. Če do tega pride v odraslosti, sem takoj v konfliktu z vsemi, ki so z njim.

Freud je zapisal: »V procesu dozorevanja se 'jaz' nauči, da se mora odpovedati takojšnji potežitvi. Ugotovi, da ne more takoj doseči užitka, da mora prenašati določene bolečine in se na splošno odpovedati določenim virom užitka. Prehod od načela užitka k načelu stvarnosti je eden od najbolj pomembnih programov razvoja 'jaza'«.

»Jaz« nas lahko spravi v zмотo tudi takrat, ko ga pomešamo z »mojim«. Ko »jaz imam, jaz držim« postaneta »jaz sem to, kar držim«. V resnici nisem to, kar imam ali držim. Če to pomešam, sem le preprost lastnik stvari, ki k mojemu »jazu« v resnici ničesar ne dodajo, niti na psihološki, niti na duhovni ravni. V tem primeru gre za zelo šibek »jaz«, ki hoče samega sebe uveljaviti pred drugimi s stvarmi, ki jih poseduje. Soljudje zanj niso več sogovorniki, ampak le občudovalci. Za druge se v resnici nič več ne zanima. Zanima ga le, kaj drugi misli o njem. Če svoj jaz živiva na tak način, postajava predmeta med stvarmi. Sebe ne istovetiva več s tem, kar sva, ampak s tem, kar imava. Enako delava tudi z drugimi. Jaza ne živiva več. Sva le še stvar med stvarmi.

Včasih svoj »jaz« pomešava z vlogo ali vlogami, ki jih imava v družbi. Vloga je družbena in naju postavlja v odnose. Določa jo implicitni ali eksplicitni konsenz skupine. Opravlja svoje naravne vloge: sin/hči, oče, mati; poklicne vloge; neformalne vloge: povezovalac, nasilnež, pomirjevalec, upornik itd. Če pomešava svoj »jaz« z vlogo ali vlogami, samega sebe zelo zmanjšava. Postaneva funkcija, ki jo opravlja za druge in nič več. Pozabiva, da je najin osebni »jaz« neskončno večji od najin vlog v mreži družbenih odnosov. »Jaz« se izražam preko vlog, a sem večji od njih, čeprav me vloge družbeno omejuje in določijo. V resnici sem večji od samega sebe. Pomeni, da je moje življenje večje od »jaza«. Stanujem v svojem življenju, a me to življenje presega. Svojega življenja ne morem zapreti zgolj v »jaz«. Moje življenje je večje kot »jaz«. »Jaz« sem večji kot moje življenje. »Jaz« lahko raste onkraj ega, preko meja »jaza«.

Negotovi »jaz« pogosto teži k odvisnosti od drugih, ne da bi se sploh kdaj zavedal, kdo je v resnici sam. Lahko pa druge tudi zatira in le v tem doživlja svojo istovetnost. »Jaz«, ki je sprejet in potrjen, sebe doživlja kot »jaz-ti«. Drugega spoštuje, samega sebe pred njim in skupaj z njim izreka. Hkrati pa se prepozna v samoti, kot neponovljivega in nezamenljivega.

Ljubezen do »jaza« je zdrava, a je od »jaza« tudi neskončno večja. Verjetno je ljubezen edina, ki »jaz« osvobodi od lastne sužnosti. Če se hočemo zavezati ljubezni, moramo najprej svoj »jaz« utrditi. Sprejeti moramo njegove meje in možnosti, svojo sposobnost zvestobe resničnosti.

Tradicionalne in stroge vzgoje so pogostoma hotele iz smrti lastnemu »jazu« narediti lažno duhovno pedagogiko. »Jaza« ni treba ubiti - izničiti, ampak ga je potrebno negovati, da dozori in nam omogoči samopreseganje. Naloga iskanja lastnega globokega »jaza« in najina najgloblja resničnost presega vse, kar o njem pravi družba. Najpomembnejša orodja za odkrivanje, rast in dozorevanje lastnega »jaza« so samoopazovanje, meditacija, molitev in ljubezen.

Antična pripoved nakazuje to večno težavo dozorevanja v ljubezni in preseganja lastnega jaza. Učenec pravi učitelju: »Prihajam, da ti ponudim svoje usluge«. Učitelj mu odgovori: »Če se odpoveš svojemu »jazu«, bo spontano prišlo do služenja«.

Prehod iz egocentrizma v heterocentrizem je bistven za dolg proces osebnega in družbenega dozorevanja. Odkrivanje drugega mi omogoča spoznavati, kdo sem »jaz«, in me nauči drugega spoštovati. To spoštovanje bo najprej v tem, da drugega ne bom posedoval, ne z njim manipuliral. »Jaz sem jaz, ti si ti«, pravi F. Perls, utemeljitelj geštalt terapije, in nadaljuje: »Jaz nisem živ zato, da bi odgovarjal na tvoja pričakovanja. Tudi ti nisi živ zato, da bi odgovarjal na moja pričakovanja. Če se slučajno srečava, bo lepo. Če se ne srečava, bova oba v miru nadaljevala svojo pot.« S tem ne daje blagoslova absolutnemu egoizmu, ampak preprosto potrди lastno istovetnost, svoj jaz pred drugim jazom. Oba jaza nosita v sebi stvarno svobodo in izbiro, da odgovorita ali pa ne na medsebojna pričakovanja. Priznati, da drugi ni dan v moje življenje zato, da bi

odgovarjal na moja pričakovanja, želje in potrebe, pomeni spoštovati njegovo svobodo in se zavedati, da je drugačen od mene; hkrati pa imava oba možnost globokega osebnega odnosa.

Na vprašanje, kdo sem jaz, lahko torej odgovorim: »jaz sem to telo, um, ženska ali moški te in te starosti s temi in temi vlogami«. Moj resnični jaz je veliko globlji od vsega tega, kar doživljam. Moder je tisti, ki živi kakor en val, vedoč, da je morje.

Vaje:

1. Sprosti svoje telo. Predstavljaš si, da hodiš po gozdni stezi na goro in iščeš svojo lastno identiteto. Hodiš in iščeš modrost, da bi samega sebe bolje spoznal. Od daleč zagledaš kočo, v kateri živi modrec ali modrijanka, ki ti bo pomagal/a, da se bolje spoznaš. Predstavljaš si, kaj govoriš temu notranjemu modrecu, ki ti bo pomagal, da se bolje spoznaš in bolj resnično živiš. Tvoj notranji učitelj te povabi naprej, da se usedeš poleg njega in mu postaviš le eno vprašanje: »kdo sem v resnici jaz?« Posodiš mu svoje besede, da ti odgovori na vprašanje. Če se raztreseš, ga spet vprašaj. Zavedaj se odgovora, ki ti ga daje tvoj notranji učitelj. Ko čez dan delam to in to, s čim v resnici najbolj izrazim svoj najgloblji jaz? Zavedaj se, da te notranji učitelj vodi v skrito kamrico tvojega srca, kjer si ti najbolj ti. Vprašaj ga, kaj je najgloblje v tvojem jazu in bitju. Ko si dobil odgovor, se od učitelja poslovil in se odpravi nazaj po stezi z gore v svoje vsakdanje življenje.
2. Sprosti svoje telo. Predstavljaš si, kako bi bil lahko to, kar si, na bolj zdrav in pristen način. Zavedaj se, v kakšnih okoliščinah si lahko mirno rekel: »jaz sem«. Opazuj, če si ob tem ostal spravljen sam s seboj. Zavedaj se, kaj od znotraj in zunaj potrebuješ, da bi lahko potrdil svoj »jaz«, izrazil svojo resnico, brez strahu in omejitev.
3. Globoko dihaj. Ob izdihu sprosti svoje telo. Poskušaj se zavedati, kako se počutiš s svojim lastnim jazom. Ali se sprejemaš? Ali si v dobrem odnosu s seboj? Opazuj, ali vloge in odnosi tvojega življenja napadajo in manipulirajo s tvojim »jazom«? Mirno povej: jaz sem jaz. Jaz sem jaz, pred teboj, s teboj, brez tebe. Ponavljaš te besede in opazuj, če ob tem v sebi omahuješ in dvomiš. Ali pa doživljaš svobodo, v kateri mirno bivaš ter se jasno in z veseljem izražaš?

Vir

Garcia-Monge, Jose Antonio (1997): *Treinta palabras para la madurez*. Desclee De Brouwer, Bilbao.

Utrinek: **Življenje je kot prazna steklenica**

Zgodba iz knjige Boža Rustje: Zgodbe za pogum, str. 101

Neka žena se je oglasila pri svojem zdravniku in se pritoževala nad celo vrsto bolezni, ki naj bi jo mučile. Zdravnik jo je natančneje pogledal in se prepričal, da z njenim zdravjem ni nič narobe. Sumil je, da je vzrok težav njena črnogledost, zagrenjenost in slabovoljnost.

Modri zdravnik je peljal pacientko v sobo ob ordinaciji, kjer je imel zdravila. Pokazal ji je polico s praznimi stekleničkami. Rekel ji je: »Ali vidite te stekleničke? Ste opazili, da so prazne? Lahko vzamem katero od njih in jo napolnim s strupom. Dovolj ga bo, da ubije človeka. Lahko pa jo napolnim z zdravilom, ki bo zbil vročino, ublažilo glavobol ali uničilo bakterije v nekem delu telesa. Odločitev je v mojih rokah. Lahko jo napolnim, s čimer hočem.«

Zdravnik ji je pogledal v oči in dejal: »Glejte, vsak dan nam je darovan kakor prazna steklenička. Lahko jo napolnimo z ljubeznijo in življenju prijaznimi mislimi ter ravnanji. Izbira je naša.«

Kaj pa bom izbral jaz? Življenju prijazne, pozitivne in zdravilne misli? Ali strup jeze, zagrenjenosti in predsodkov?

Izbira je v mojih rokah.

Spet je tu ta čudoviti maj, ko se vse prebuja in cveti, kliče po ljubezni! Mesec pa je tudi obtežen - z izpraševanjem in testi v osnovnih in srednjih šolah, prav tako je to intenzivno izpitno obdobje za študente. Torej zelo stresno obdobje, najtežji del šolskega leta, zahteven za učitelje, predvsem pa za osnovnošolce, dijake in študente! Seveda se niti starši ne moremo izogniti napetostim, ki jih to obdobje prinese v družino. Pogosto ob pritisku šole in učiteljev obremenjujemo otroke še sami. Neprestano jih priganjamo k učenju, preverjamo in sprašujemo, koliko in kaj so se učili, jih opozarjamo in jim včasih tudi grozimo s posledicami, ki jih lahko doletijo, če se ne bodo dovolj učili, če ne bodo (dovolj) uspešni ..., skratka, znova in znova jim nalagamo občutek krivde *zaradi naše* skrbi zanje, zamajemo temelje njihove, pogosto šibke samozavesti, prispevamo k temu, da samozaupanje samo še upade! Pričakujemo pa - da bo vse to prineslo zaželeni uspeh?!?!

Ste se že prepoznali ali vendarle sodite v tisti mali odstotek staršev, ki ravno v tem obdobju postanejo (še bolj) razumevaajoči in spodbujajoči v svojem ravnanju ter so otrokov spremljevalec na tej, zanj že sicer težki poti? Ste se že naučili lekcije, da priganjanje, grajanje, očitiranje ... ne rodijo uspeha? Ampak ravno nasprotno! Bolj ko otroka priganjate, manj je verjetno, da bo sedel k knjigi. Bolj ko pritiskate nanj - teže se bo učil. Sodobna pedagogika in psihologija sta že zdavnaj spoznali, da se veliko hitreje učimo v ljubečem in vedrem ozračju - brez pritiskov. Samo da še vedno težko sprejmemo paradoks, da bi učenje moralo biti ZABAVA!

Kaj, ko bi letos poskušali spremeniti taktiko ter v tem za vas in otroke težkem obdobju njim izkazovali več razumevanja, dajali več priznanja, ponudili svojo pomoč, če si jo želijo? Kaj, ko bi z otrokom preživeli več časa skupaj v ljubečem in prijaznem ozračju, mu dali vedeti, *da mu zaupate*, ga podpirate in mu stojite ob strani? Kaj, ko bi ga nehali obremenjevati s skrbmi o tem, kaj vse ga čaka, če ne bo (dovolj) uspešen v šoli? Skrbi ima že sam dovolj, četudi to velikokrat kaže zelo nenavadno - da se uči še manj!

Mogoče bi se tokrat z otrokom raje pogovorili v sproščenem ozračju, stran od šole, knjig in učenja, ko gresta na sprehod in/ali sladoled ali ko gresta na nogometno tekmo, v knjižnico ...? Vzemite si čas tudi za takšno sprostitev. Po njej se bo raje usedel h knjigi in se lažje učil. Nikakor pa ne trgujte s tem!

Povejte mu vaše mnenje, da je šola *njegova skrb* in da *on nosi odgovornost* za svoj odnos do učenja - tako kakor ste vi odgovorni za svoje delo v službi. Seveda pa si morate to tudi sami resnično misliti! Prepustite mu to, kar mu že toliko let poskušate odvzeti, ko prevzimate skrb za njegovo učenje! Povejte, da mu stojite ob strani, *ker vam je mar zanj* in njegovo prihodnost, in da lahko računa na vas - da pa *mora svoj del opraviti sam*. Povejte mu, *da se VI čutite odgovorni*, da mu to poveste, da mu daste informacije, vendar *zaupate*, *da bo ON naredil najboljše, kolikor zmore!* Povejte mu, da se zavedate, kakšna obremenitev je to zanj, in da ga razumete. In če ne bo vidnega odziva - intenzivnega učenja in izboljšanja ocen - to zdržite! Morda bo to pomenilo popravni izpit iz enega ali celo dveh predmetov. Ne razmišljajte, da vam bo to pokvarilo poletje in načrte za dopust. Pomislite raje, da je to izkustvena šola za vašega otroka (pa tudi za vas!). In potem ne očitajte: »Saj sem ti govoril/-a!« Bi zmogli tako?

Morda otrok potrebuje ravno pouk o tem, da ima vsako ravnanje svoje posledice. Da smo za svoje vedenje odgovorni sami in da moramo nositi posledice tega, kar smo storili. In potem se drugič lahko odločimo, da prevzamemo odgovornost za drugačno vedenje. Saj se tako učimo, mar ne? Dovolite svojim otrokom, da odraščajo, in zdržite bolečine, ki vam jih prinaša njihovo odraščanje. So del starševske naloge! Bodite iskreni in bodite svojemu otroku to, kar ste kot človek, kot osebnost. Ne »igrajte vloge dobrega roditelja«. Dovolite si biti VI in dovolite svojemu otroku, da vedno bolj postaja ON - ON! Morda je zdaj čas, da spoznate še, kako si otrok želi, da bi mu svojo skrb in ljubezen izkazali - da spoznate, kakšen jezik ljubezni govorite vi in kakšnega vaš otrok.

Opazujte, kako vam otrok izkazuje ljubezen - **NE**: kako bi si vi želeli, da vam jo izkazuje!

Raziskujte, kako si ON želi, da bi jo vi izkazovali njemu. Si želi, da ste ob njem, ko se uči, in mu pri tem pomagate? Si želi, da ga pohvalite za majhne stvari, ki jih sam prezre, vi jih pa opazite in mu daste vedeti, da

so vam pomembne? Si želi, da ga objamete, poljubite? Vas želi kot spremljevalca v kinu, na bazenu – ali le, da ga do tja odpeljete? Ali je njegov jezik ljubezni:

- BITI POHVALJEN
- PREBITI ČAS SKUPAJ (obisk kina, tenis, poslušanje glasbe ...)
- BITI OBDAROVAN (ga odpeljete z avtom do prijatelja, kupite nekaj, kar si želi ...)
- NAREDITI NEKAJ SKUPAJ (učiti se, popraviti kolo, speči piškote ...)
- BITI OBJET, POBOŽAN (telesni dotik)

Kateri »jezik ljubezni« razume bolje? Raziskujte. Tako boste spoznali tudi, kateri »jezik« govorite vi, katerega najbolj razumete ter se nanj najhitreje in najbolj odzivaste. In to bo priložnost, da opustite stare vzorce vedenja ter bolje razumete sebe in otroka. To bo priložnost, da se urita v sporazumevanju v skupnem jeziku. In prav krizna in stresna obdobja so testna obdobja, koliko to že obvladamo. Odkrili pa boste – če boste potrpežljivo in ljubeče raziskovali, če si boste pri tem dovolili delati napake ter z razumevanjem in strpnostjo sprejeli otrokove – kako daleč ste v tem že prišli!

Ljudje smo kakor oreh: če ga poskušaš odpreti ob napačnem času, je to skoraj nemogoče, ko pa je zrel, samo pritisneš na pravo mesto in z lahkoto se odpre. Vsakdanje življenje je iz trenutka v trenutek proces zorenja za vsakogar izmed nas. Nekega dne bo nekdo ali nekaj prišlo in pritisnilo na pravo mesto pri vas.

Vam pa je življenje dalo v dar priložnost, da to storite svojem otroku. Ne zamudite je!

*»Nekateri mislijo, da smo močni, če se česa oklepamo.
Včasih smo močni, če izpustimo.«* Sylvia Robinson

*Povzeto iz knjige Millman, Zakoni duha

Literatura:

Millman, D.: ZAKONI DUHA, Iskanja, Ljubljana 2003

Chapman, G.: HELP! I DON'T KNOW MY LOVE LANGUAGE (spletno gradivo)

Juul, J.: DRUŽINSKE VREDNOTE, Didacta, Radovljica 2009

Medsebojni odnosi: RAZTOVARJANJE ODVEČNE ČUSTVENE PRTLJAGE (I. del)
Avtor: Russel Friedman in John W. James
Prevedel: Vili GRANDA

KAJ ODVEČNA ČUSTVENA PRTLJAGA SPLOH JE?

Ko govorimo o prtljagi, najprej pomislimo na kovčke, ki jih polnimo pred dopustom. Vanje namečemo marsikaj, česar potem sploh ne potrebujemo. Kovčke zbašemo v avtomobil in se odpeljemo. Malce drugače je, če potujemo z letalom – tam pa že razmišljamo, kaj bomo vzeli s seboj. Če bi namreč vsi potniki vzeli s seboj toliko prtljage, kolikor bi si jo zamislili, bi bilo letalo preobremenjeno, kar bi vplivalo na njegovo sposobnost letenja, še zlasti pa na vzlet in pristajanje. Torej sta prtljaga in njena teža zelo pomembni. In odvečna prtljaga je breme, ki lahko zelo oteži polet.

Podobno je z nami in našo čustveno prtljago. Skozi leta se v nas nabirajo izkušnje in spomini kot čustvena prtljaga. Gre za naše izkušnje v odnosih z drugimi. In če stopamo v nov odnos, hkrati pa s sabo tvorimo ogromno nerešenih čustev iz prejšnjega odnosa (odnosov), bo zelo verjetno, da bo naš novi odnos kmalu zašel v težave.

V odvečno čustveno prtljago lahko štejemo marsikaj, predvsem pa:

- splošne dezinformacije o tem, kako naj se spopadamo z izgubo,
- napačne informacije, ki smo jih pridobili iz nekdanjih romantičnih zvez (odnos, ki smo ga razvili ob zaključku teh romantičnih zvez, lahko močno vpliva na naše odločitve in ravnanje v naslednjih zvezah),
- nerazčiščena in neodgovorjena vprašanja na vse naše stiske, ki smo jih doživljali ob izgubah.

Če se nam dozdeva, da nosimo s seboj odvečno čustveno prtljago, je velika verjetnost, da s svojim nekdanjim odnosom, ki smo ga sicer formalno zaključili, še nismo razčistili. Odnos je ostal nedokončan, brez zaključka, ki bi osmislil dogajanje. To čutimo, vendar – kako si pomagati? Odgovor se skriva v tem, da moramo nekako osmisliti svoj prejšnji odnos, ga postaviti v kontekst, vključno z njegovim zaključkom, in ga tako čustveno dokončati. To lahko storimo z odločitvijo in dejanji, ki nam bodo pomagali, da končno stopimo preko

in spet zaživimo polno življenje. Govorimo torej o dejanjih volje in razuma, ki vplivajo na naša čustva, kar nam pomaga, da prejšnji odnos zaključimo.

Šele ko dosežemo čustveno izpopolnjenost v preteklem odnosu, skupaj z njegovim zaključkom, lahko v polnosti sodelujemo v novem. Dodani bonus takšne razjasnitve zaključka prejšnjega odnosa je v tem, da lažje prisluhnemo sami sebi in sledimo svoji intuiciji. Tako bomo imeli več je možnosti, da najdemo v življenju osebo, s katero bomo lahko vzpostavili dolgoročen in obojestransko zadovoljujoč odnos.

POGLEJMO NAZAJ NA NAŠO IZGUBO

Če želimo ugotoviti, kaj se nam je dogajalo in zakaj, moramo najprej razčistiti, kako smo doslej opravili z izgubo nečesa ali nekoga v našem življenju. Gre za predočenje čustvenih izgub iz našega otroštva, naše mladosti. To je za naš nadaljnji razvoj izredno pomembno, saj bomo le tako dobili uvid, kaj naša odvečna čustvena prtljaga sploh je, tako da nas v prihodnosti ne bo več težila.

Verjetno smo dobili mnogo sporočil o tem, kako naj se znebimo negativnih čustev. Takšna sporočila so pogosto dobronamerna, vendar lahko povsem zgrešijo cilj. Še bolj uničujoče pa delujejo ob koncu našega razmerja. Če še nikoli nismo odkrili, kako se spopasti z žalostjo, ki smo jo občutili ob izgubi, je morda vse, kar smo se naučili v preteklosti, del naše odvečne čustvene prtljage. Morda smo se naučili, da ni dovolj varno brskati po naši notranjosti takrat, ko občutimo žalost, obup ... Morda sploh še nismo razvili mehanizmov, ki bi nam pomagali, da se s takšnimi in podobnimi čustvi spopademo in jih rešimo. Morda smo iskali bližnjice, ki so nas na koncu obremenile z odvečno čustveno prtljago, zdaj pa jo moramo vleči skozi življenje, kar omejuje naše sposobnosti čustvovanja in odločanja.

Za ilustracijo si pogledjmo tri primere napačnih sporočil iz otroštva.

Sporočilo 1: Ni treba, da se počutiš slabo!

Otroci so polni čustev, polni spontaniz odzivov, vse do tistega trenutka, ko prvič dobijo to sporočilo: "Ni treba, da se počutiš slabo!" Na prvi pogled takšno sporočilo ni nič slabega, toda če ga pogledamo od blizu, vidimo, da je v njem skrita past. V trenutku, ko otrok zasliši te besede, se zamajejo vsi njegovi občutki, ki jih v tistem trenutku zaznava. Od takrat se izogiba žalosti in drugim negativnim čustvom, v poštev prihaja le veselje, smeh ... Negativna čustva so potisnjena v ozadje, postanejo nezaželena.

Tipični primer takšnega izrivanja negativnih čustev je, ko deklica s strahom v očeh pride iz šole in žalostna pove staršem: "Druge deklice so bile grde do mene!" Starši jo želijo potolažiti in rečejo: "Nikar ne bodi žalostna! Pogledj te piškote. Pojej kakšnega in takoj se boš počutila bolje!" Če pogledamo pobliže, ima sporočilo dva dela, ki nista neposredno povezana. Kot prvo: otrok dobi sporočilo, naj se ne počuti tako, kakor čuti v tistem trenutku. Kot drugo: pove mu, da naj uporabi nadomestilo, ki ga bo zaščitilo pred slabim počutjem. Sporočilo "Ni treba, da se počutiš slabo!" vpliva podobno na dečke in na deklice.

Sporočilo 2: Lahko nadomestiš svojo izgubo

Morda mislimo, da so za potlačitev čustev potrebne pomembne stvari v življenju, vendar ni tako. Primer: Janez je bil star sedem let, ko je njegov pes Tarzan, zvesti spremljevalec in prijatelj, poginil. Janez je bil zelo žalosten in prizadet. Ko je oče videl njegovo bolečino, mu je rekel: "Ne bodi žalosten, že v soboto greva kupit drugega psa." Drugi del očetove izjave navaja k temu, da se da izguba nadomestiti. Janezovo srce je bilo zlomljeno, toda ob misli na novega psa je delno pozabil na svojo izgubo. Sporočilo, ki ga je sprejel, je bilo sestavljeno iz dveh delov:

Ni treba, da se počutiš slabo!

Lahko nadomestiš svojo izgubo!

Janezovi starši so držali svojo obljubo in kupili drugega psa. Toda Janez je globoko v sebi čutil, da Tarzanova smrt še vedno vpliva nanj, zato se z novim psom ni zmozel spoprijateljiti. Njegovo srce je bilo zlomljeno, zato si ni dovolil, da bi se navezal na drugega psa, da ja ne bi bil spet prizadet. Psa je raje odstopil svojemu mlajšemu bratu.

In nato so prišle ribe ...

Ko je bil Jože v zadnjem razredu osnovne šole, se je zaljubil v dekle z imenom Karen. Dosti sta se pogovarjala, o najrazličnejših stvareh. Zaupala sta si najskrivnejše misli in želje. Kovala sta skupne načrte za prihodnost. Zaupal ji je bolj kakor komur koli dotlej. Življenje je bilo dobro. Toda nekega dne se je Karen odločila, da ne bo več Jožetovo dekle. Bil je zlomljen. Zapomnil si je teže dni in tednov, ki so sledili. Ni mogel jesti, ni mogel spati, ni se mogel družiti s prijatelji, nikogar ni spustil v svojo bližino. Po nekaj dneh mu je njegova mama, ki ga je poskušala razvedriti, rekla: "***Nič ne maraj, saj je v tem morju še dosti drugih rib.***"

Tega dne se je Jože prvič zavedel, da se je dobival z "ribo". Morda smo si privoščili majhno šalo; toda: ali ni vsakdo izmed nas kdaj slišal podobne tolažbe po propadu romantične zveze? Toda sporočilo, ki ga je Jože slišal od najbolj kompetentne osebe, lastne matere, je bilo v tem, da naj ne žaluje, da naj se ne počuti slabo, ampak naj si čim prej poišče drugo dekle. Tako je tudi storil. Toda ob novem dekletu si svojega srca ni upal več izliti do konca, saj se je bal, da bo spet prizadet. Ni ji mogel zaupati. Ker je bil preveč zadržan, je novo zvezo uničil. Ko se je s tem dekletom razšel, mu je rekla: "Ne morem biti s tabo, ker si nikoli ne dopustiš, da bi bil tisto, kar v resnici si." Tako je že pri 14 spoznal, kako je bolečina iz prejšnje zveze porušila njegovo novo zvezo. Toda iz tega se ni naučil kaj dosti. Ni poskušal ugotoviti, kaj se je dogajalo z njim! Hitro se je zapletel z novim dekletom. In tako je svojo odvečno čustveno prtljago tovoril naprej: iz ene zveze v drugo.

Morda opazimo zanimivo podobnost pri vseh zgodbah. Tako kakor deklica iz prve zgodbe in Janez ob izgubi psa tako je tudi Jože dobil sporočilo, da lahko nadomesti svojo izgubo.

Ni treba, da se počutiš slabo!

Lahko nadomestiš svojo izgubo!

Kadar slišimo takšna sporočila, čeprav so dobronamerna, v naši podzavesti sprožijo način obnašanja, ki ga uporabimo tudi v drugih podobnih prihodnjih dogodkih. Ko se naša romantična zveza konča, si preprosto ne dovolimo, da bi se počutili slabo, ampak takoj poiščemo nadomestilo v novi zvezi. Zakaj? Zato, ker so bila podobna sporočila projicirana v nas že od malega. Nagovarjala so nas, naj se ne počutimo slabo, kadar pridemo do problema, ki ga ne moremo rešiti, ker potem ne bomo ponosni nase. Toda oživitvev takšnega vzorca po zaključku zveze, ki nas je prizadela, skoraj obvezno pomeni velike probleme in onemogoča uspešen razvoj novega razmerja.

Nadomestilo izgube ne učinkuje iz preprostega razloga: ***vsako razmerje je edinstveno; pri tem ni nobenih izjem. Zato razmerje ni zamenljivo niti ga ni mogoče nadomestiti!***

Iz preteklih srečanj:

Predaval. P. Silvo Šinkovec

Pripravil: Vili Granda

ČUSTVA NAS UČIJO

Zame kot moškega so čustva nekaj, kar je malo dlje stran, predvsem pa nekaj, kar bolje obvladajo ženske in otroci. Tako sem si pač predstavljal in razmišljal: »No, ja, bom pa prisluhnil, malo zazehal in predavanje bo hitro minilo!«

No, pater Šinkovec je pristopil k temi na način, ki me je pritegnil. In začelo se je potovanje skozi čustva in njihov svet, ki ga prej niti nisem najbolje razumel; v resnici lahko tudi zdaj rečem, da na tem področju kakšen poseben ekspert še vedno nisem.

Sem pa spoznal nekaj dejstev, ki so me spodbudila k dodatnemu razmišljanju. Na primer: »Čustva so pokora in blagoslov.« Ja, pokoro že poznam, na blagoslov pa še čakam ...

Zanimiv je bil tudi vpogled v to, katera so osnovna čustva (jeza, strah, žalost, krivda, sram, zaupanje, ponos, radost, ljubezen) in katera sestavljena (tesnoba, zavist, sovraštvo, napuh, osamljenost ...)

Pri poglavju o čustveni pismenosti sem seveda ugotovil, da sodim med čustveno nepismene:

- nisem v stiku s svojimi čustvi,
- prenašam čustva na druge (projiciram),
- sprejemam čustva drugih (introjiciram),
- nesposoben sem prepoznati informacije, ki jih čustva sporočajo,
- ničesar se ne naučim, ponavljam iste situacije in konflikte.

No, za to zadnje upam, da zame ne velja v celoti, saj se trudim, da bi naredil korake k čustveni pismenosti:

- da bi bil v stiku s svojimi čustvi in jih sprejemal - s prijetnimi in neprijetnimi,
- da bi bil odgovoren za svoja čustva, jih znal obvladovati in jih smiselno uporabiti,
- da bi se zavedal izvora čustev,
- da bi bil v odnosih z drugimi pristen in uspešno sporočal svoje potrebe, želje in pričakovanje ter obvladoval konflikte.

Naj ne pozabim, da so čustva vir informacij, ki mi sporočajo, kaj se dogaja z mano in okrog mene.

Upam, da v prihodnje s svojimi čustvi ne bom slabo ravnal, da jih ne bom zanikal, da jih ne bom potiskal v podzavest. Želim si imeti čustveni kapital: v sebi bi rad nosil zaupanje, mir, harmonijo, ljubezen, spoštovanje, upanje ... Če se naučimo lekcije, ki nam jo je ponudilo čustvo, lahko izstopimo iz začaranega kroga; če ne, se čustvo rado ponovi kot negativna povratna informacija.

In na koncu še misel iz Dostojevskega (Bratje Karamazovi): »Izogibajte se občutku odpora do drugih in do sebe: kar se vam zdi, da je slabega v vas, je očiščeno z dejstvom, da ste to opazili.«

Odmevi: Prvomajsko potepanje po evropski pešpoti E7
Zapisala: Bernarda Rifel

Prvega maja je lepo vreme zvalo na pot žensko peterico skupine SRCE. Prehodile smo kos evropske pešpoti po škofjeloškem in polhograjskem hribovju. Pot nas je vodila proti Osolniku, k podružnični cerkvi sv. Mohorja in Fortunata, kjer je ravno ta dan potekala sveta maša. Želele smo se fotografirati za spomin, a s seboj nismo imele fotoaparata. Kaj hitro smo našle fotografa, da je ovekovečil na skupni sliki Bredo, Albino, Zdenko, Bernardo in Marjanco, ki je bila tudi vodja izleta.

Naslednja točka je bil Govejek in potem spuščanje v gozd, kjer smo se pogovarjale s starejšim možem, ki je kuril oglarsko kopo. Bil je vesel pogovora in najbrž je odveč poudarjati, da smo se tudi me veselo pogovarjale, tako da je pot hitro minevala, čeprav je hoja pravzaprav trajala ves dan. Ko smo prispele na Grmado, je v daljavi zagrmelo, zato smo urno odhitele proti Katarini. Zadnjih deset minut hoje se je ulila močna ploha, tako da smo do kože premočene dospele na cilj.

Skupno druženje smo zaključile z napitkom in slaščicami. Del popotnic je prijazni voznik odpeljal proti domu, dve pa sta peš krenili še proti Ljubljani. Prijetno smo razvedrile dušo in telo.

Prispevki skupin SRCE:

SKUPINA SRCE SV. DUH

VABI NA IZLET

KDAJ: v nedeljo, 31. maja 2009.

KAM: Goriška brda (Gonjača, Dobrovo, Medana). Peš hoje ni veliko.

Izlet vodi **g. Edo Erzetič**, član skupine, ki je od tam doma.

Če nas bo dovolj, bomo najeli kombi.

Interesenti nai se oalasio pri Edu po telefonu **041/941-651**.

Koledar prireditev v juniju in juliju

- **Slomškov tabor za mlade:** mladi od 6. do 9. razreda devetletke so povabljeni na **Slomškov tabor**, ki bo **20.-23. avgusta 2009** na Sladki Gori. Kaj se bo počelo? Spoznavali bodo lik Antona Martina Slomška, se preizkusili v raznih delavnicah in igrah, raziskali okolico itd. Tabor pripravljajo mladi, ki se zbirajo v študentski skupini Bodoči pedagogi. Prispevek za tabor je 10,00 EUR. Informacije in prijave (do 20. 6. 2009): Barbara, 031-695-940, barbara_vrecar@yahoo.com.
- Dom duhovnosti Kančevci pripravlja v letu 2009 naslednja programa:
 - **DVODNEVNI SEMINAR:**
SAMA, SAM Z OTROKI. Na njem bomo odkrivali trdno oporo za prihodnost, hkrati pa se spoznavali, družili in si kolikor mogoče med seboj podelili izkušnje. **Za otroke bo tekel vzporedni program.**
Seminar bo **od 29.-31. maja 2009**. Vodila ga bosta: br. Primož Kovač in mag. Dušica Grgič, univ. dipl. psih.
 - **DUHOVNE POČITNICE ZA RAZVEZANE IN OVDOVELE STARŠE IN NJIHOVE OTROKE.** Delno bo program potekal skupaj z otroki, delno pa ločeno. Duhovne počitnice bodo potekale **od 12. do 18. julija 2009**. Program pripravljajo br. Primož Kovač, Vilma Moderc in Tone Debeljak

Prijava in dodatne informacije: Dom duhovnosti Kančevci, Kančevci 38, 9206 Križevci, tel. 02 554 11 38 ali 041 780 109 (br. Primož).

DUHOVNE VAJE:

- Od petka, 29. maja - 20:00 do nedelje, 31. maja, po kosilu pri frančiškanih na otoku Košljun. Naslov: **KADAR SEM SLABOTEN, TAKRAT SEM MOČAN.** Vodi: p. Viljem Lovše!
Prijave sprejema: Sonja Pungertnik, vsak delovni dan med 8. in 14. uro po tel. št. 01 2322 077 ali 051 613 374. Ali po elektronski pošti: zsi@rkc.si.
- Duhovne vaje v tišini za vse, ki vedo, da se učijo odgovarjati na Božji dar. Trdnost, ustvarjalnost, veselje, zastonjskost, svoboda. Nazarje, od sobote, 11. julija - 20:00 do četrтка 16. julija po kosilu. Povabljeni: vsi, ki želijo, še posebno pa pedagogi, učitelji, vzgojitelji, kateheti. Vodi: p. Viljem Lovše DJ s sodelavci. Prijave sprejema: Sonja Pungertnik, vsak delovni dan med 8. in 14. uro po tel. št. 01 2322 077 ali 051 613 374.

VABILO

NA POHOD K SVETEMU PRIMOŽU NAD KAMNIKOM V NEDELJO, 21. JUNIJA 2009

ODHOD: OB 9.00 IZPRED DUHOVNEGA SREDIŠČA SV. JOŽEFA ALI OB 9.30 IZ STAHOVICE
Pohod bomo združili z zahvalno sv. mašo.

Po zaključku se bomo poveselili ob **divjačinskem golažu z brusnicami in dobri pijači**
ter skupaj preživeli še nekaj prostih uric.

Ljubitelji umetnosti si boste lahko ogledali čudovite freske, ki krasijo to cerkev. Vabljeni tudi otroci!
Zaradi ustreznih priprav je potrebna predhodna prijava po tel. 041 664 842 (Helena) ali e-pošti:
helena.rescic@kks-kamik.si.

SKUPINA SRCE

VABI NA

POČITNIŠKI POTEPI PO EVROPSKI PEŠPOTI E7
OD VRHNIKE DO DOBREPOLJA
OD 28. do 30. AGUSTA 2009

Izlet vodi **Marjanca Kos**, ki zbira prijave po telefonu št. 031 344 808 ali na e-naslov: marjanca.kos@guest.arnes.si. Podrobnosti bodo objavljene v prihodnji številki glasila. Tokrat si zgolj rezervirajte termin. PriSRČNO vabljeni!

Marjanca Kos

Vabimo vas na

ROMANJE NA PTUJSKO GORO.

Zberemo se v nedeljo, 6. septembra 2009,
pred Duhovnim središčem sv. Jožefa v Ljubljani,
od koder bo ob 8.00 odpeljal avtobus.

Pot bo vodila iz Ljubljane proti Ptuj, kjer si bomo ogledali mesto in grad. Nato pa proti Ptujski Gori, kjer se bomo udeležili svete maše. Če nam bo čas dopuščal, si bomo ogledali še katero od številnih znamenitosti v tem delu Slovenije.

DUHOVNO VODSTVO: p. dr. Viljem Lovše

CENA PREVOZA: 15 € (10 € ob prijavi, 5 € na romanju)

PRIJAVE sprejema **Tomaž Rozman** po telefonu št. 041 647 212 ali na elektronski naslov rozman.tomaz@amis.net do vključno 23. junija 2008.

Za pot potrebujemo hrano in pijačo iz popotne torbe ter dobro voljo.

Za vas smo prebrali:

TEOLOGIJA TELESA ZA ZAČETNIKE - 2. del

Avtor: Christopher WEST

pripravila: Veronika Jeretina

Vdajanju poželenju lahko primerjamo s hranjenjem iz smetnjaka, medtem ko nas Bog vabi h gostiji večnega življenja. Božja "gostija" resnično obstaja in vsi brez izjeme smo povabljeni nanjo. Edina "zahteva" je, da nehamo jesti iz smetnjaka. Jezus ve, da smo polni poželenja, zato nas vabi, da mu izročimo vse svoje neurejene želje in mu dovolimo, da jih preoblikuje in nas bo tako približal prvotnemu Božjemu načrtu, ki nam je namenjen. Prosimo ga, naj nam pomaga odkriti "poročni pomen telesa", ki se nanaša na poklicanost, da ljubimo, kakor ljubi Bog. Če živimo v skladu s poročnim pomenom svojega telesa, izpolnimo ves smisel svojega bivanja in obstoja. Torej moramo pomagati sozakoncu, da bo izpolnil Božji načrt in Božjo voljo. V vsakem človeku je v globini srca bistra voda kakor odmev - ostanek življenja v raj. Da lahko pridemo do tja, se moramo prebiti skozi večji ali manjši kup svinjarije in navlake.

Spolna revolucija 20. st. je razvrednotila spolnost s sprejetjem kontracepcije, ki je bila izumljena zaradi našega pomanjkanja samoobvladanja, da bi služila vdajanju poželenja. S tem je razvrednotila tudi poroko in

celibat. Zakonca z vsakim spolnim dejanjem potrđita tisto, kar sta obljubila pred oltarjem: SVOBODNO, POPOLNO, ZVESTO in RODOVITNO LJUBEZEN.

Pri celibatu ni vprašanje, ali bo duhovnik sprejel celibat ali ne, najprej mora sprejeti celibat in šele potem je lahko duhovnik. Poklicanost za celibat ni "boljša" od poklicanosti za zakon. Subjektivno gledano je "boljša" poklicanost tista, h kateri je poklican vsak posameznik.

Farizeji so Jezusa izzvali, češ da je Mojzes dovoljeval ločitev. Jezusov odgovor pa je: "Zaradi vaše trdosrčnosti vam je Mojzes dovolil ločiti se od vaših žena, od začetka pa ni bilo tako." Pravi pravzaprav nekaj takega: "Mar mislite, da so vse napetosti, spori in bolečine v odnosu med moškim in žensko normalni? To ni normalno. Bog ni hotel, da bi bilo tako. Nekaj je šlo hudo narobe." Avtor to slikovito ponazori z vožnjo s praznimi pnevmatikami: ko bi se vsi vozili tako, bi začeli misliti, da je to normalno. Ampak na začetku so imeli polne zračnice! Trdosrčnost pomeni, da se ljudje niso pripravljene odpovedati svojemu poželenju. Knjiga se dotakne tudi življenja onstran figovih listov (vstajenja).

Na koncu knjige avtor meni, da bi morali kristjani to novo, revolucionarno odkritje oznanjati in se o tem pogovarjati. Meni osebno je ta knjiga dala odgovore na mnoga vprašanja, ki sem jih imela. V njej sem našla, kar sem že dolgo iskala, in nikdar se ne bom mogla Bogu dovolj zahvaliti, da mi je to dal spoznati.

Oglasi, obvestila

- **Prihodnje srečanje** skupine Srce v tem šolskem letu bo v ponedeljek, 22. junija 2009. Poletni srečanja bosta v ponedeljek, 27. julija in 24. avgusta
- **Prostovoljne prispevke** lahko oddaste na vsakem srečanju skupine SRCE **ge. Cvetki Videnič**. Če vam bolj ustreza, jih lahko nakažete na transakcijski račun Duhovnega središča sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

POMOČ:

Svetovalnica za pomoč ljudem v stiski

V DSJ-ZSI je začela delovati **svetovalnica za pomoč ljudem v stiski**, v kateri strokovnjaki pomagajo v osebnih stiskah, pri težavah v odnosih, pri vzgoji in partnerstvu, razvezanim in glede oseb s posebnimi potrebami.

Informacije in naročanje: vsak delovni dan med 13. in 14. uro po tel. 01/2322-077.

PRAKTIČNA INFORMACIJA ZA POLETNA POTEPANJA: Slovenske železnice ponujajo popust za družinsko potovanje. Na podlagi izkaznice K-17, ki se kupi pri potniški blagajni Slovenskih železnic, lahko družina potuje z vlakom ceneje.

Popusti: - osebe, starejše od 12 let, 40 %,
- otroci do 12. leta starosti 100 %.

Za družinsko potovanje se šteje, da potujejo najmanj eden od staršev ali starih staršev in en otrok.

Popust se uveljavi na podlagi izkaznice K-17. Izkaznica stane 5 EUR in je veljavna eno leto. Na izkaznico vpiše uslužbenec SŽ imena, priimke in rojstne datume vseh družinskih članov, ki bi se morebiti vozili z vlakom v letu od nakupa izkaznice.

Pripravila: Silva

* * *

- **Vsa glasila skupine SRCE so na voljo na spletni strani jezuitov:** <http://jezuiti.rkc.si/?q=node/view/40>. Tudi sicer ste vabljeni, da jo obiščete, saj so na njej sveži podatki o dogodkih, duhovnih vajah ...
- Vsi bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojim prispevkom. Pošljite ga po e-pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.